Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. september 2019 blev i sag nr. 92831:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring med kaskodækning. I klageskema af 31/8 2018 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**
Den 4. juli 2017 modtog Gjensidige klagers telefoniske skadeanmeldelse. Klager oplyste, at klager den 4. juli 2017 kunne konstatere, at køretøjet var væk. Den 12. juli 2017 modtog Gjensidige klagers skriftlige skadesanmeldelse med diverse bilag (Bilag 1).

Den 31. juli 2017 overgik sagen til nærmere undersøgelse hos Gjensidiges udredningsafdeling, og klager blev i den sammenhæng stillet en række spørgsmål (Bilag 2).

Den 3. august 2017 modtog Gjensidige klagers svar. Det fremgik bl.a., at klager selv parkerede bilen ved aftenstid dagen før tyveri, ca. ved kl. 19-20 tiden. Klager oplyste, at klager modtog to nøglesæt ved køb af bilen, og at der ikke er blevet fremstillet nye eller ekstra nøgler, jf. Bilag 2.

Den 29. august 2017 forklarede klager sig yderligere i en mail til Gjensidige (Bilag 3).

Indklagede nægter herefter at dække den konkrete skade ved brev af den 15. september 2017 (Bilag 4) samt efterfølgende ved mail fra den klageansvarlige (Bilag 5). I tilknytning til sagen foreligger der ligeledes en KeyScan Report (Bilag 6).

Anbringender
2.1 Ad de afgivne forklaringer
Klager har tegnet Bilforsikring med gældende forsikringsbetingelser version ABD 1.1. Til forsikringen hører kaskodækning, hvorefter der bl.a. kan ske dækning for tyveri.

Indklagede hævder, jf. Bilag 5, at klager ved telefonisk skadeanmeldelse den 4. juli 2017 har oplyst, at han havde parkeret bilen aftenen forinden ca. kl. 21.30-22.00. Dette er udokumenteret.

Udgangspunktet er herefter, at klager selv parkerede bilen ved aftenstid den 3. juli 2017 før tyveri, ca. ved kl. 19-20 tiden, jf. Bilag 2.

Den 29. august 2017 forklarede klager yderligere i en mail til Gjensidige, at han muligvis havde taget fejl af, hvilken bil han kørte i, da han kom hjem om aftenen den 3. juli 2017, og at det måske var en midlertidig firmabil, som han kørte i, jf. Bilag 3.

Den tekniske undersøgelse viser, at man på baggrund af den udlæste data fra nøglerne, som var til klagers bil, kunne konstatere, at den ene nøgle sidst var anvendt i bilen d. 18. april 2016, kl. 20.18. Den anden nøgle var sidst anvendt i bilen den 11. april 2017, kl. 17.15, jf. Bilag 4.

Den tekniske undersøgelse er klager først blevet bekendt med efter den 29. august 2017, eftersom Bilag 4 er dateret den 15. september 2017. De tekniske undersøgelser har således ingen indvirkning på klagers ændrede forklaring.

Der er på denne baggrund, og navnlig som følge af de objektivt konstaterbare faktiske forhold grundet den tekniske undersøgelse, ikke grundlag for at antage, at klager kørte den stjålne bil den 3. juli 2017.

Den første forklaring kan således ikke lægges til grund, idet denne forklaring er i strid med indklagedes egne tekniske undersøgelser, sml. indklagedes argumentation i Bilag 5.

Såfremt indklagede fastholder, at den første forklaring må lægges til grund, bør denne logik fastholdes konsekvent, hvormed indklagede ligeledes må forkaste sine tekniske undersøgelser. Der er dog ingen baggrund herfor, medmindre indklagede kan påvise væsentlige fejlkilder eller usikkerhedsmomenter, som blev lagt til grund for de tekniske undersøgelser. Disse fejlkilder eller usikkerhedsmomenter burde dog være fremhævet overfor klager allerede i indklagedes brev af den 15. september 2017 til klager, jf. Bilag 4, ud fra et synspunkt om svigagtige fortielser.

Se hertil ligeledes AFF afgørelse af den 3. december 2014 i sag nr. 85.806 hvor der lægges vægt på forskellige afgivne forklaringer vedrørende antallet af nøgler, som dog er et af flere momenter i en samlet afvejning af, om forsikringsbegivenheden indtræder.

Det bemærkes herved ligeledes, at parkeringstidspunktet, aftenen inden klagers bil bliver stjålet, i nærværende sag ikke er relevant for vurderingen af hvorvidt forsikringsbegivenheden er indtrådt og derfor ikke skal tillægges vægt, jf. AFF afgørelse af den 3. december 2014 i sag nr. 85.806 modsætningsvist.

2.2 Ad startspærre

Indklagede fremfører at en bil med startspærre vanskeligt lader sig stjæle, jf. Bilag 5: 'Vi bestrider ikke, at det på visse biltyper kan lade sig gøre at omgå det pågældende startspærresystem. En sådan omgåelse er imidlertid særdeles kompliceret og kræver et forudgående samt indgående kendskab til det konkrete startspærresystem, herunder opbygningen og funktionen af dette. Endvidere kræves der professionelt udstyr specifikt til den pågældende bil.'

Dette er faktuelt forkert ifølge rigspolitiets udtalelser i Svar på spørgsmål nr. 366 (Alm. del) fra Folketingets Transport- og Bygningsudvalg (Bilag 7) med henvisning til … (Bilag 8), hvor følgende citat i Bilag 7 fremhæves: 'Rigspolitiet har derimod kendskab til tilfælde, hvor der ved brug af en såkaldt 'jammer' bliver begået tyveri af værdigenstande, der opbevares i biler med elektronisk låsesystem. Denne fremgangsmåde har lighedspunkter med den metode, der er beskrevet i artiklen, idet der herved sker en forstyrrelse af den elektroniske kommunikation mellem bilens låsesystem og bilnøglen, således at låsesignalet blokeres, når bilen forsøges låst.'

Endvidere kan det rent statistisk påpeges at 3 af 4 biler stjæles med nøgle, jf. undersøgelsen foretaget af … efter opdrag fra … (Bilag 9). Navnlig kan følgende fremhæves i Bilag 9: 'Sedan bilarna började utrustas med elektroniskt stöldskydd på 1990-talet, som gör det svårare att tjuvkoppla bilen, har bilbrottsligheten minskat stadigt. 2014 anmäldes 14 300 bilstölder jämfört med drygt 47100 anmälningar tio år tidigare enligt Brottsförebyggande Rådet (Brå)*. Även stölder ur och från fordon har minskat över tid sedan 90-talet, vilket troligen är en bieffekt av utvecklingen av bilstölder.'

Ved 'elektroniskt stöldskydd på 1990-talet' menes startspærren, jf. også AFF afgørelse af den 4. november 1996 i sag nr. 40.880, som er den første ankenævnsafgørelse vedrørende startspærrer, da det blev betinget i forsikringspolicerne, at startspærre enten skulle være fabriksmonteret, eller at der efterfølgende skulle være monteret en startspærre, som sikrede mindst 3 systemer i motoren.

Det må herefter lægges til grund, at en bil med startspærre relativt let kan stjæles, og ca. 25 % af alle biler i praksis bliver stjålet på trods af startspærre uden brug af bilnøgle.

Finanstilsynet udtaler i denne sammenhæng ifølge Bilag 8, s. 3: 'Finanstilsynet har ikke modtaget henvendelser eller klager fra forsikringskunder, der ikke kan opnå erstatning ved bestemte former for biltyverier. Finanstilsynet er endvidere ikke bekendt med, at forsikringskunder har vanskeligt ved at tegne forsikringer, der dækker ved tyveri, som beskrevet i artiklen 'Det tager kun 15 sekunder at stjæle din bil' i ...'

Den konkrete sag, hvor indklagede nægter at dække klagers tyveri, er således et absolut særtilfælde set i relation til den samlede mængde af tyverisager, hvor der foreligger statistiske mørketal vedrørende de sager, hvor forsikringen udbetales. Sædvanligvis ville klager kunne få dækket denne type tyveri uden indvendinger fra indklagede.

Dette synspunkt bestyrkes endvidere af indklagedes tilkendegivelse ifølge Bilag 2: 'Din skade er rutinemæssigt udtaget til nærmere undersøgelse. Det betyder, at vi vil være ekstraordinært grundige i sagsbehandlingen af skaden.'

Den ekstraordinært grundige sagsbehandling er tilsyneladende et spørgeskema, jf. Bilag 2, som afdækker klagers afgivne forklaringer.

Der findes herefter at være momenter af vilkårlighed i behandlingen af klager, hvorefter indklagede ligeledes har fundet at afgørende for, om der er sket en dækningsberettiget skade, har været klagers afgivne forklaringer, og ikke hvorvidt bilen har en startspærre, idet indklagede allerede var bekendt med bilens tekniske forhold. Se i øvrigt om klagers afgivne forklaringer '2.1 Ad de afgivne forklaringer'.

Der kan fremhæves følgende afgørelser til støtte for, at tyveri bliver dækket på trods af, at bilen er monteret med en startspærre, og der ikke af klager er godtgjort, at tyven har anvendt specifikt teknisk udstyr:

AFF afgørelse af den 5. august 2015 i sag nr. 87.771En bil bortkom i udlandet natten mellem den 1/9 2014 og 2/9 2014, hvor klageren havde en overnatning på et hotel på vej tilbage fra en ferie med sin mand og etårige barn. Nævnet lagt vægt på, at klageren var på vej hjem fra en længerevarende ferie med sin mand og etårige søn, og at de efter det oplyste ikke havde længere ophold eller kendskab til stedet, hvor tyveriet skete.

Henset til bilens alder, stand, værdi og omstændighederne i øvrigt, måtte det anses for mindre sandsynligt, at bilen er bortkommet på anden måde end ved tyveri. Det forhold at klageren var i besiddelse af den eneste nøgle til bilen, der var udstyret med startspærre, kunne under henvisning til ovenstående ikke føre til andet resultat.

AFF afgørelse af den 22. april 2014 i sag nr. 85.034Ratlåsen havde ikke tegn på opbrud. Selskabet henviste endvidere til, at bilen var udstyret med en startspærre, og at der var tale om en bil på gule plader med en begrænset værdi. Klageren havde ifølge selskabet oplyst, at han ved et fodboldarrangement mistede den ene nøgle til bilen ca. et halvt år, før den blev stjålet. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har bevist, at klageren ikke var berettiget til at modtage erstatningen.

AFF afgørelse af den 19. januar 2011 i sag nr. 78.235Af klagerens skadeanmeldelse dateret den 22/11 2009 fremgår, at bilen blev stjålet den 17/10 2009. Vedrørende omstændighederne omkring tyveriet oplyste klageren, at startspærren i bilen var tilkoblet, og at nøglerne hverken var mistet eller stjålet. Han oplyste endvidere, at nøglerne ikke befandt sig i køretøjet ved tyveriet. Selskabet fremsender herefter en skriftlig skadeanmeldelse til klager, og den kommer retur til selskabet den 24. november, hvor klager afkrydser, at der ikke befandt sig en nøgle i bilen ved tyveriet. Selskabets skadeinspektør besøgte klager den 8. december 2009 og her oplyser klager, at klager kun havde en nøgle til autocamperen, men han havde fået 2 nøgler ved købet. Den anden nøgle havde tidligere ligget i handskerummet, men klager vidste ikke om nøglen lå i autocamperen, da den blev stjålet. Efter sin gennemgang af sagen, herunder oplysningerne i skadeanmeldelsen, finder nævnet, at selskabet ikke på det foreliggende grundlag har godtgjort, at tyveriet er fremkaldt ved klagerens grove uagtsomhed.

AFF afgørelse af den 31. maj 2010 i sag nr. 76.780Uanset, at det ikke er klarlagt, hvordan tyvene har startet bilen, finder nævnet - bl.a. henset til, at selskabet på ingen måde har godtgjort, at klageren skulle have et motiv til at bedrage selskabet, at måtte lægge til grund, at tyveriet af bilen er sket ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

AFF afgørelse af den 20. maj 2008 i sag nr. 72.617I sagen påstår forsikringsselskabet l, at en Citroën ikke kan stjæles, idet den er forsynet med startspærre. I sagen er der ligeledes ikke fundet spor efter tyveri, hvor bilen skulle have stået. Forsikringsselskabet mener, at bilen har en ringe salgsværdi, når man tager det store besvær for tyven med at omgå en startspærre taget i betragtning. Med de tekniske muligheder for at omgå en startspærrer, som nævnet anerkender eksisterer, mener de dog ikke, at dette er tilstrækkelig grund til at statuere, at der ikke er tale om et dækningsberettiget tyveri.

AFF afgørelse af den 31. december 2007 i sag nr. 71.408Selskabet har som begrundelse for afvisningen henvist til, at der ikke er konstateret voldeligt opbrud af bilens dørlåse og ratlås. Henset til, at bilen kan være stjålet ved hjælp af kopinøgler, og at der ikke nærmere fra selskabets side er redegjort for den nævnte startspærres virkemåde og effektivitet, finder nævnet - når der henses til sagens øvrige oplysninger - ikke grundlag for at forkaste klagerens forklaring om, at bilen er stjålet.

Til yderligere støtte for at en bil kan stjæles med startspærre, skal UfR 2016.79/2 V fremhæves, hvor der lægges vægt på, at et vidne kunne se, at bilen blev stjålet på trods af, at bilen var udstyret med en startspærre. Objektivt konstaterbare faktiske forhold vejer således tungere end hypoteser om, hvorvidt en bil med startspærre kan stjæles.

I den konkrete sag kan det objektivt konstateres af klager, at en bil med startspærre er stjålet, mens indklagede henholder sig til hypoteser om, hvorvidt en bil med startspærre kan stjæles, jf. Bilag 4 og 5. Hypoteserne fremkommer idet der i øvrigt ikke er nogen forhold, hverken subjektive eller objektive, der taler for, at bilen ikke kunne være bortkommet ved tyveri. Disse hypoteser må herefter forkastes ikke blot på baggrund af klagers objektive konstatering af at bilen er stjålet, men ligeledes ifølge erfaringerne tilkendegivet af Rigspolitiet i Bilag 8 samt det statistiske grundlag, der følger af Bilag 9.

Det fremhæves, at afgørelser vedrørende startspærre indeholder historiske faktuelle forhold vedrørende de tekniske muligheder for at stjæle biler med startspærre. I mellemtiden vil den teknologiske udvikling have bevirket, at det er endnu lettere at stjæle disse biler, hvilket ligeledes antydes i Rigspolitiets udtalelser i Bilag 7.

Faktum i enhver afgørelse indklagede måtte forsøge at støtte ret på vedrørende startspærren, er forældet i en sådan grad, at rationalerne i disse sager ikke finder anvendelse længere grundet væsentligt ændrede faktiske omstændigheder vedrørende de tekniske muligheder for at omgå en startspærre.

Det bør ligeledes bemærkes, at det er umuligt for den forsikrede at godtgøre specifikt, hvilket udstyr en konkret tyv har brugt, når tyven er forsvundet i den stjålne bil. Hertil kommer, at man som udgangspunkt skal være sagkyndig for at vurdere de tekniske forhold vedrørende biltyveri, jf. også anvendelsen af syn og skøn i UfR 2016.79/2 V og UfR 2009.569 V, hvorimod forsikrede almindeligvis såvel som i denne konkrete sag er lægmand.

Selvom det er et grundlæggende forsikringsretligt princip, at det er den sikrede, som har bevisbyrden, kan dette ikke føre til, at bevisbyrden ikke er løftet, medmindre den forsikrede kan påpege hvorledes startspærren er omgået i den konkrete sag. Herimod er det ved Bilag 7-9 bevist, at startspærren generelt kan omgås og i vidt omfang bliver omgået, hvilket er en tilstrækkelig bevisførelse.

I denne sammenhæng skal det fremhæves, at forsikringsbetingelserne altid indeholder en angivelse af forsikringsbegivenheden. I tilknytning hertil har forsikringsselskabet mulighed for nærmere at afgrænse forsikringsbegivenheden således, at der tages specifikt hensyn til startspærren, hvis forsikringsselskabet ikke ønsker at dække denne type forsikringsbegivenheder. Denne mulig-

hed, som i øvrigt skaber øget gennemsigtighed for forsikringstagerne, er dog ikke udnyttet i den konkrete sag.

2.3 Ad antallet af nøgler

Vedrørende bilens nøgler bemærker indklagede ifølge Bilag 5: 'Eftersom din klients bil er monteret med startspærresystem, som kræver brug af rette nøgle, må vi derfor lægge til grund, at bilen på gerningstidspunktet har været ført ved brug af rette nøgle, men ikke en af de to som din klient har fremlagt for os. Dette understøttes af, at BMW har oplyst os, at der er fremstillet tre nøgler til bilen, to fra fabrikken og én efterfølgende nøgle … Efter vores opfattelse er bilen stjålet med rette nøgle, som ikke er indleveret til os, og som din klient ikke har redegjort nærmere for. At din klient skulle bruge sin bil ganske lidt, og at det skulle være forklaringen på, at de to indleverede nøgler senest har været anvendt den 11. april 2017 (tre måneder før det anmeldte tyveri) ændrer ikke på vores vurdering'.

Vedrørende mulighederne for at stjæle en bil uden brug af rette nøgle henvises til ovennævnte i klagen 'Ad startspærre'. Det bemærkes endvidere, at klager kun modtog to nøgler, da klager købte bilen, jf. Bilag 1 og Bilag 6.

Lægges det alligevel til grund, at der er fremstillet tre nøgler til bilen, hvoraf den ene muligvis er blevet benyttet til at stjæle bilen, skal følgende bemærkes: Det er ubestridt, at bilen er stjålet, jf. Bilag 5 hvoraf fremgår: 'Efter vores opfattelse er bilen stjålet med rette nøgle, som ikke er indleveret til os, og som din klient ikke har redegjort nærmere for.' (min understregning)

Forsikringsbegivenheden er således indtrådt, eftersom klager har tegnet Bilforsikring med gældende forsikringsbetingelser version ABD 1.1. Til forsikringen hører kaskodækning, hvorefter der bl.a. kan ske dækning for tyveri.

Spørgsmålet bliver herefter, hvorvidt klager har handlet groft uagtsomt på den baggrund, jf. forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2.

Vurderingen af grov uagtsomhed skal ses i lyset af, at ingen af parterne ved hvor den tredje nøgle er, og klager aldrig har kendt til den tredje nøgle. Det er endvidere udokumenteret af indklagede, at den tredje nøgle er benyttet til tyveriet på trods af indklagedes gisninger herom, jf. Bilag 5.

I AFF afgørelse af den 22. april 2014 i sag nr. 85.034 havde ratlåsen ikke tegn på opbrud. Indklagede henviser endvidere til, at bilen er udstyret med en startspærre, og at der er tale om en bil på gule plader med en begrænset værdi. Klageren havde ifølge selskabet oplyst, at han ved et fodboldarrangement mistede den ene nøgle til bilen ca. et halvt år, før den blev stjålet. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har bevist, at klageren ikke var berettiget til at modtage erstatningen.

At klager i forbindelse med nærværende klage ikke ved, hvor den tredje nøgle er og i øvrigt ikke aktivt har foretaget nogle handlinger, som medfører nøglens bortkomst, må herefter føre til, at indklagede ikke har bevist, at klageren ikke var berettiget til at modtage erstatningen.

Se ligeledes i samme retning AFF afgørelse af den 19. januar 2011 i sag nr. 78.235 refereret i '2.2 Ad startspærre' hvor klager kun havde én nøgle til autocamperen, men han havde fået 2 nøgler ved købet.

Der kan i denne sammenhæng ligeledes henvises til AFF afgørelse af den 12. december 2011 i sag nr. 79.794 hvor føreren af den forsikrede bil, som ikke var identisk med ejeren af bilen, havde efterladt bilen ulåst med nøglen i tændingslåsen og med bilens motor i tomgang. Ejeren af bilen, som ligeledes var klager, kunne ikke tåle identifikation med føreren af bilen, hvorved nævnet fandt, at der var forsikringsdækning.

På samme vis kan klager ikke identificeres med tidligere led i ejerkæden vedrørende bilen og disse tidligere leds forsømmelser vedrørende antallet af nøgler og nøglehåndteringen i øvrigt.

På denne baggrund er der således ikke grundlag for, at klager skulle have handlet groft uagtsomt.

Konklusion
Der er en dækningsberettiget hændelse i form af et tyveri af køretøj med registreringsnummer … ifølge Skade nr.: …, som er dækket af den gyldige forsikringsaftale mellem [klageren] og Gjensidige Forsikring.

Endvidere har klager ikke fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov, hvorefter dækningen skal ske med det fulde beløb.

Forsikringen skal herefter udbetales."

Selskabet har den 8/11 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Fakta**
Den 4. juli 2017 kl. 10.46 modtog vores skadesafdeling klagers telefoniske skadeanmeldelse om tyveri af klagers bil (BMW 116i, årgang 2006, reg.nr. …). Klager oplyste, at han parkerede sit køretøj den 3. juli 2017 kl. 21.30-22.00 ved sin bopæl, og at han om morgenen den 4. juli 2017 kunne konstatere, at køretøjet var væk. Klager oplyste, at han havde købt bilen privat i april 2016 og havde modtaget én nøgle, som han stadig var i besiddelse af. På baggrund af klagers anmeldelse bad vores skadesafdeling klager om at udfylde og indsende en skriftlig skadesanmeldelse.

Den 12. juli 2017 modtog vores skadesafdeling klagers skriftlige skadesanmeldelse af 10. juli 2017 med diverse bilag. Heraf fremgik det bl.a., at klager konstaterede køretøjet stjålet den 4. juli 2017 kl. 10.00-10.30, at køretøjet havde fabriksmonteret startspærre, at der ikke var nøgler i køretøjet, da det blev stjålet, at køretøjet var aflåst, at der ikke tidligere var mistet nøgler til køretøjets låsesystem, samt at der ikke var lavet nye nøgler. Klager oplyste, at køretøjet havde været brugt til daglig kørsel og familiebesøg, og at klager var den, som senest havde benyttet køretøjet. I tyverierklæring af 10. juli 2017 erklærede klager, at køretøjet var anskaffet den 29. marts 2016, og at han modtog to nøgler ved køb, og klager fremsendte de to nøglesæt til os.

Ved mail af 31. juli 2017 blev klager stillet en række spørgsmål i forbindelse med, at sagen var overgået til nærmere undersøgelse.

I mail af 3. august 2017 oplyste klager bl.a. til vores skadeskonsulent, at klager selv parkerede bilen ved aftenstid dagen før tyveri, ca. ved kl. 19-20 tiden. Klager oplyste, at han fik to nøgler med

ved køb af bil, som blev afleveret ved skadesanmeldelsen, at han aldrig havde mistet nøgler til bilen, og at der ikke var fremstillet kopier eller ekstra nøgler.

I telefoninterview den 29. august 2017 fastholdte klager sin forklaring til vores skadeskonsulent. I mail af 29. august 2017 forklarede klager endvidere bl.a. til vores skadeskonsulent: 'Som jeg også sagde i telefonen kan min forklaring ikke være meget anderledes men nu er det et stykke tid siden, så det er lidt svært for mig at komme tilbage på dagen før jeg opdagede min bil var blevet stjålet. Jeg husker stadig at jeg var ude og køre med den og kom hjem ved 19-20 tiderne dette er en meget standard tid for mig at komme hjem, når jeg har været ude, da jeg er med til at putte vores børn. Men nu er jeg blevet lidt forvirret med om jeg var ude og køre med vores egen bil eller med min firma bil, da jeg havde en firma bil på dette tidspunkt fra et …firma som jeg var på 4 ugers praktik og dette sluttede den 06.07.2017. […] Hvis jeg ellers skulle sige hvornår jeg så har sidst kørt den kan jeg ikke huske det der vi ikke er nogle hverdags kørende på bilen'.

Ved brev af 15. september 2017 afviste vores skadeafdeling forsikringsdækning, idet de ikke fandt, at der var indtrådt en dækningsberettiget skade. Ved mail af 20. september 2017 meddelte klagers advokat, at klager var uenig i afvisningen. Den 18. november 2017 modtog vi klagen over afvist dækning. Klagers advokat påstod bl.a., at klager havde sandsynliggjort at have været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Ved mail af 7. august 2018 besvarede vi klagen. Vi fastholdte, at der ikke var tale om en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, idet det bl.a. var vores opfattelse, at bilen var ført med nøgle, som ikke var indleveret til os, og som klager ikke nærmere havde redegjort for.

Den 5. september 2018 modtog vi Ankenævnsklagen. Klagers advokat påstår, at der er tale om en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Vurdering
Klager har tegnet Bilforsikring med gældende forsikringsbetingelser version ABD 1.1. Til forsikringen hører kaskodækning.

Helt indledningsvist skal det erindres, at det er klar og fast forsikringsretlig praksis, at kravstilleren har bevisbyrden for, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Efter at vores skadeskonsulent havde modtaget klagers svar den 3. august 2017, undersøgte vores skadeskonsulent de opbevarede data på de indleverede nøgler (som ifølge klager er de eneste nøgler til bilen). Af udlæst data fra nøglerne fremgik det, at den ene nøgle senest havde været anvendt den 11. april 2017, og den anden nøgle senest havde været anvendt den 18. april 2016.

Da de udlæste data ikke stemmede [stemte] overens med klagers forklaring, kontaktede vores skadeskonsulent klager telefonisk den 29. august 2017 og foreholdte klager den manglende overensstemmelse mellem klagers forklaring om, at han havde parkeret bilen den 3. juli 2017 om aftenen og konstaterede, at bilen var væk den 4. juli 2017, med de tekniske data udlæst af bilnøglerne, hvoraf det altså fremgik, at bilen ikke havde været i brug den dag, som klager påstod at have parkeret bilen. Klager fastholdte sin forklaring.

I mail af 29. august 2017 (efter telefoninterviewet) fastholdte klager igen sin forklaring. Men klager forklarede også bl.a., at han muligvis havde taget fejl af, hvilken bil han kørte i, da han kom hjem om aftenen den 3. juli 2017, og at det måske var en midlertidig firmabil, som han kørte i.

Som det ses af sagsfremstillingen med klagers forklaringer og af ovenstående, bemærkes det, at klager har afgivet divergerende forklaringer. Først oplyste klager ved den telefoniske skadesanmeldelse, at han havde parkeret bilen ca. kl. 21.30-22.00, og at han havde modtaget én nøgle ved køb af bilen. Efterfølgende oplyste klager, at bilen var parkeret ca. kl. 19-20, og at han fik to nøgler udleveret ved købet, som var de to nøgler, der blev indleveret til os, samt at han aldrig havde mistet nøgler, eller at der var blevet fremstillet nye nøgler eller ekstranøgler. Klager oplyste også, at bilen blev brugt dagligt, og at klager selv sidst havde benyttet bilen. Sidenhen ændrede klager overfor vores skadeskonsulent forklaring til, at bilen ikke blev brugt til hverdag.

Allerede med disse divergerende forklaringer er der rejst tvivl om, hvorledes den anmeldte forsikringsbegivenhed egentlig skulle være sket. Klagers oplysning den 29. august 2017 om at han muligvis ikke havde benyttet sig af den anmeldte stjålne bil aftenen før hans konstatering af bortkommen bil, men at han måske havde benyttet hans firmabil, er en ændret forklaring, der ikke kan lægges til grund – og er altså ikke en præcisering af første og nærmeste forklaring – og det underbygger blot den manglende konsistens i klagers forklaringer.

Som nævnt oplyste klager ved den telefoniske skadesanmeldelse, at han alene var i besiddelse af én nøgle til bilen. Efterfølgende i den skriftlige skadesanmeldelse oplyste klager, at han havde to nøgler, og disse to blev fremsendt til vores skadeskonsulent. Ifølge klager var der ikke fremstillet andre nøgler.

Klager fastholdte denne forklaring i telefoninterviewet med vores skadeskonsulent. De tekniske undersøgelser omkring nøglernes anvendelse modbeviser dog klagers oplysning ved skadesanmeldelsen om, at bilen sidst var anvendt dagen inden det anmeldte tyveri. Vi har faktuelt konstateret, at nøglerne til klagers bil senest var i anvendelse henholdsvis den 18. april 2016 og 11. april 2017, altså ca. henholdsvis femten og tre måneder inden det anmeldte tyveri. Bilen kan således ikke være benyttet med en af de af klager indleverede nøgler, da bilen blev parkeret om aftenen den 3. juli 2017, som ellers påstået af klager. Dette understøttes af, at bilproducenten har oplyst os, at der er fremstillet tre nøgler til bilen, to fra fabrikken ved produktion og én efterfølgende nøgle.

Klagers bil er udstyret med en fabriksmonteret effektiv startspærre. Bilen kan som altovervejende udgangspunkt alene føres med rette nøgle. En omgåelse af startspærren er særdeles kompliceret og kræver et forudgående samt indgående kendskab til det konkrete startspærresystem, herunder opbygningen og funktionen af dette. Endvidere kræves der professionelt udstyr specifikt til den pågældende bil.

Vi finder ikke grundlag for, at en sådan avanceret omgåelse af den fabriksmonterede startspærre skulle have fundet sted. Den fabriksmonterede startspærre vanskeliggør i betydelig grad tyveri og forudsætter som minimum anvendelse af specialudstyr, som ikke står mål med den omhandlede bils alder, stand og værdi (bilens værdi er anslået til kr. 70.000, hvorfor bilen ikke kan anses som tyvetækkelig, da det er tale om en lav værdi ved videresalg).

Sammenfattende mener vi, at klager ikke har godtgjort at have været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Klager har ændret forklaring omkring skadestidspunktet, og hvornår han senest anvendte den omhandlede bil. Vi lægger vægt på, at der ikke var spor efter det anmeldte tyveri, såsom glasskår, ledningsstumper, slæbespor osv. Bilen er ikke tyvetækkelig, henset til dens alder, stand og værdi. Bilen er udstyret med en fabriksmonteret startspærre, der kræver brug af rette nøgle, og startspærren kan kun omgås med så avanceret udstyr, der ikke står mål med bilens værdi. Klagers forklaring om at de indleverede nøgler skulle have været brugt, da han parkerede bilen om aftenen den 3. juli 2017 hænger ikke sammen med, at udlæst data fra de fremlagte nøgler viser, at de senest har været anvendt tre måneder før det anmeldte tyveri. Klagers forklaring stemmer heller ikke med bilproducentens oplysning om, at der hører tre nøgler til bilen.

Til støtte for vores anbringender bl.a. vedrørende skiftende forklaringer og omgåelse af startspærre kan vi henvise til nogen af Ankenævnets nyere kendelser, fx nr. 91.355, 91.292, 91.517 og 88.975. De af klagers advokat påberåbte (og ældre) afgørelser tager afsæt i andre forhold og er ikke sammenlignelige med nærværende sag.

Efter en samlet vurdering af ovenstående grundlag finder vi, at klager ikke har løftet sin bevisbyrde for at have været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed."

Klagerens advokat har den 26/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

"2.1 Ad de afgivne forklaringer
Indholdet ifølge Bilag B vedrørende den telefoniske samtalen mellem klager og indklagede er blot et notat foretaget af indklagede og ikke en optagelse af parternes samtale. Det bestrides således, at telefonsamtalen har det indhold, som indklagede gør gældende i sine anbringender. Ligeledes gøres det gældende, at indklagede ikke har bevist, at klager ved telefonsamtalen har angivet, at der kun er en nøgle til den konkrete bil.

2.2 Ad antallet af nøgler
Af indklagedes svarskrift af den 8. november 2018, s. 3 nederst fremgår: 'Dette understøttes af, at bilproducenten har oplyst os, at der er fremstillet tre nøgler til bilen, to fra fabrikken ved produktion og én efterfølgende nøgle'.

Indklagede har dog ikke på noget tidspunkt fremlagt dokumentation herfor. Herimod har klager kontaktet bilproducenten og modtaget svar ifølge Bilag 10.

Af Bilag 10 fremgår, at der blot er produceret nøgler til den konkrete bil en enkelt gang d. 2. september 2014, altså inden Klager havde købt bilen ifølge købskontrakt jf. bilag 1. Den konkrete bil er en model fra 2006.

Nøglerne er herefter bestilt næsten to år før bilen blev købt af Klager ved autoforhandler …, den 29. marts 2016 jf. bilag 1.

Der fremgår intet om nogen ekstra nøgle, og forsikringsselskabet opfordres til at dokumentere denne påstand.

Endvidere bemærkes, at BMW har afgivet de oplysninger, som BMW forsvarligt kan afgive. Herved har BMW fundet, at BMW ikke kan oplyse hvor mange nøgler, der er lavet til den konkrete bil. Herefter er det overvejende usandsynligt, at BMW skulle have oplyst indklagede om, at der er tre bilnøgler til den konkrete bil.

2.3 Ad startspærre

Indklagede henviser i svarskrift af den 8. november 2018, s. 4 til Ankenævnets nyere kendelser nr. 91.355, 91.292, 91.517 og 88.975.

Samtlige af disse kendelser angiver, at ankenævnet vedrørende startspærren har lagt vægt på, at bilen var monteret med fabriksmonteret startspærre, hvilket i betydelig grad vanskeliggøre tyveri, og som minimum forudsætter anvendelse af specialudstyr, samt at der er tale om biler som ikke er tyvetækkelige.

Tilsvarende argumentation vedrørende startspærren, de betydelige tekniske vanskeligheder ved at stjæle en bil med startspærre og bevisbyrden har været benyttet i hvert fald siden AFF afgørelse af den 18. december 2006 i sag nr. 70.021 hvoraf endvidere fremgår opsummerende om tidligere retspraksis: 'Selskabet henviser i den forbindelse til den efterhånden omfattende ankenævnspraksis i relation til bevisbyrden for tyveri af biler med fabriksmonteret startspærre og de omstændigheder, som ankenævnet sædvanligvis lægger vægt på i relation til forsikringstagers sandsynliggørelse'.

Argumentationen, som indklagede benytter og rationalerne i Ankenævnets nyere kendelser nr. 91.355, 91.292, 91.517 og 88.975, er således mere end 10 år gammel og baseret på et princip om præjudikatværdi. Anvendelsen af princippet om præjudikatværdi er fejlagtig.

Præjudikater er domme, kendelser mv. som begrunder deres resultat på en sådan måde, at retstilstanden forandres, idet denne virkning opstår ved, at den nye regel, der som et generelt argument er medtaget i dommens præmisser bliver lagt til grund i fremtidige afgørelser.

Præjudikatværdien af ovennævnte kendelser begrænses således til blot at omfatte retlige forhold. Dog bliver kendelserne anvendt til at påvise: *at* fabriksmonteret startspærre som minimum forudsætter anvendelse af dyrt specialudstyr for at bilen kan stjæles, *at* biler af en hvis alder og stand i øvrigt ikke er tyvetækkelige.

Begge disse forhold er dog ikke udtryk for retsregler, men udtryk for faktiske forhold, som dermed ikke kan tillægges præjudikatværdi. I stedet må der lægges vægt på en vurdering af de faktiske omstændigheder på tidspunktet for ethvert potentielt dækningsberettiget forhold, hvilket ikke er sket ifølge præmisserne ankenævnets kendelser vedrørende startspærren på noget tidspunkt efter praksis som lægger til grund for AFF afgørelse af den 18. december 2006 i sag nr. 70.021.

Dette er navnlig på baggrund, af at nærværende spørgsmål vedrørende tyveri af en bil med startspærre er et spørgsmål vedrørende et teknologisk retsfaktum.

Startspærren er en gammel opfindelse fra midten af 90'erne, jf. også klageskrift af den 31. august 2018, s. 3 med henvisning til Bilag 9 og AFF afgørelse af den 4. november 1996 i sag nr. 40.880, som er den første ankenævnsafgørelse vedrørende startspærrer, da det blev betinget i forsik-

ringspolicerne, at startspærre enten skulle være fabriksmonteret, eller at der efterfølgende skulle være monteret en startspærre, som sikrede mindst 3 systemer i motoren.

Den teknologiske udvikling har generelt været en glidende overgang mod bedre udstyr med øget funktionalitet til betydeligt billigere priser.

Yderligere skal bemærkes, at den af klager nævnte UfR 2016.79/2 V er afsagt af en højere retsinstans end de af indklagede påberåbte ankenævnskendelser og dermed kan tillægges mere tungtvejende præjudikatværdi.

I UfR 2016.79/2 V lægges der vægt på, at et vidne kunne se, at bilen blev stjålet på trods af, at bilen var udstyret med en startspærre.

Objektivt konstaterbare faktiske forhold vejer således tungere end hypoteser om, hvorvidt en bil med startspærre kan stjæles.

Når indklagede lægger vægt på faktiske forhold vedrørende teknologi i form af en startspærre, som er mere end 20 år gammel og vurderinger af de tekniske muligheder for omgåelse af startspærren, som forelå for mere end 10 år siden udgør dette en fejlagtig vurdering af mulighederne for at stjæle en bil med startspærre på tidspunktet, hvor klager fik stjålet sin bil.

Indklagedes argumentation bygger på en hypotese om, at den teknologiske udvikling vedrørende omgåelse af en startspærre ikke har ændret sig i mere end 10 år. Mere specifikt angiver indklagede i svarskrift af den 8. november 2018, s. 4: 'En omgåelse af startspærren er særdeles kompliceret og kræver et forudgående samt indgående kendskab til det konkrete startspærresystem, herunder opbygningen og funktionen af dette. Endvidere kræves der professionelt udstyr specifikt til den pågældende bil … som minimum anvendelse af specialudstyr som ikke står på mål med den omhandlede bils alder, stand og værdi'.

Dette er ikke korrekt. En bil med startspærre stjæles ved brug af en jammer hvorved låsesignalet blokeres, når bilen forsøges låst, jf. også Bilag 7. Et eksempel på en jammer fremgår af Bilag 11.
Jammeren ifølge Bilag 11 er en såkaldt high power jammer og kan jamme diverse former for elektronisk udstyr. Endvidere er jammeren indstillet specifikt til det land, man angiver i sin bestilling således, at jammeren bedst fungerer til at jamme elektronik i det angivne land, jf. Bilag 11, s. 3, men kan i øvrigt indstilles med sine 8 bånd og kan dermed jamme elektronik inden for et bredt frekvensspektrum på samme tid. Jammeren betjenes i lighed med betjeningen af en walkie-talkie og er således ikke kompliceret at benytte. Jammeren kan ikke blot hindre at bilen låses, hvilket overflødiggør at en rude bliver knust eller, at der skal være slæbespor, forinden bilen kan stjæles. Jammeren kan ligeledes jamme startspærren således, at startspærren er uvirksom.

Baggrunden herfor er, at en startspærre ligeledes arbejder indenfor et bestemt frekvensområde, da startspærren fungerer ved induktion, jf. BEK nr 648 af 31/05/2018, bilag 6 (som dog ikke er denne klages bilag 6).

En startspærre såvel som omgåelsen af startspærren er således meget simpel at forstå og kræver ikke et særligt indgående kendskab af nogen art.

Jammeren ifølge Bilag 11 koster ca. kr. 2.000, jf. Bilag 11, s. 2, hvilket er relativt billigt.

Alternativt kan der benyttes en Auto Key Programmer (Bilag 12), som ikke blot virker specifikt til en enkelt bilmodel for et enkelt bilmærke, men virker for en række af modeller indenfor et enkelt bilmærke og endda også i et vist omfang til andre bilmærker. Den konkrete Auto Key Programmer som er medtaget i Bilag [12] virker til BMW. Af Bilag 12, s. 2 fremgår endvidere: '1. Reading kilometer, VIN number and key number information from original BMW key and writing to original BMW remote key'. Prisen for udstyret er endvidere kr. 204,65, jf. Bilag 12.

Herefter er det ikke korrekt, at det er påkrævet, at man har et indgående kendskab til det konkrete startspærresystem. Man behøver end ikke forstå induktion, som dog blot er et simpelt princip inden for elektromagnetismen, der er en gren af fysikken.

Det kræver endvidere ikke udstyr, som er specifikt til den pågældende bil, idet udstyret kan anvendes til en række af biler, dog primært indenfor samme bilmærke, men ikke samme bilmodel, hvis man benytter en Auto Key Programmer. Jammeren kan benyttes til alle startspærrer såvel som anden elektronik.

Udstyret er endvidere billigt og henset til, at man kan stjæle flere biler med samme udstyr, fremstår udstyret så meget desto mere billigere.

I relation til at bilen grundet sin værdi ikke fremstår som tyvetækkelig, skal det bemærkes, at denne konklusion indebærer en præmis om, at den eneste årsag til at stjæle en bil er, at tyven vil videresælge bilen med så høj profit som muligt for øje. Billige biler er dog også lettere omsættelige, fordi køberkredsen er bredere, da der er flere, som har råd til bilen. Derved er billige biler lettere at omsætte og den kriminelle kan tjene penge hurtigere uden at skulle have annoncer oppe på fx internettet for længe ad gangen således, at politiet kan fatte mistanke. Dette vil navnlig være tilfældet, såfremt den kriminelle begår serier af biltyverier og dermed vil have behov for at kunne sælge flere biler på samme tid.

Som kriminel kan man dog ligeledes have andre hensigter med en stjålet bil end at sælge bilen. En bil som fremstår gammel og billig er mindre opsigtsvækkende, såfremt tyven ønsker at begå anden kriminalitet med en bil som flugtfaretøj. Under flugt er der ligeledes risiko for, at bilen man kører i bliver beskadiget, fordi man bliver nødsaget til at køre hurtigere end loven tillader eller foretage manøvrer i øvrigt, som kan være farlige. I disse sammenhænge kan det være hensigtsmæssigt, at have en billig bil således, at de enkelte skader på bilen ikke har nogen synderlig økonomisk betydning for den kriminelle. En billig bil kan ligeledes benyttes til at opbevare narko eller andre værdifulde genstande, såfremt en kriminel føler sig overvåget enten af politiet eller andre kriminelle. Det vil virke mindre usandsynligt for udefrakommende, at den kriminelle benytter en billig bil som opbevaringssted, og netop derfor er en billig bil et ideelt gemmested.

Den konkrete bil kan således sagtens være værd at stjæle i en biltyvs øjne, selvom bilen ikke er dyr.

Forsikringsselskabet gør endvidere gældende at der ikke var spor efter det anmeldte tyveri, såsom glasskår, ledningsstumper, slæbespor osv. Denne påstand skal bestrides, og forsikringsselskabet opfordres til at dokumentere at der ikke har været spor efter det anmeldte tyveri.

2.4 Bilens værdiansættelse

Indklagede anfører, at bilen var kr. 70.000 værd på tidspunktet hvor bilen blev stjålet, jf. svarskrift af den 8. november 2018. Indklagede har ikke fremlagt dokumentation herfor. Det er næppe tilfældet, at bilen blot var kr. 70.000 værd, idet der er eksempler på, at tilsvarende biler her 17 måneder efter tyveriet sættes til salg for kr. 80.000, jf. Bilag 13.

Konklusion
Der er en dækningsberettiget hændelse i form af et tyveri af køretøj med registreringsnummer … ifølge Skade nr.: …, som er dækket af den gyldige forsikringsaftale mellem [klageren] og Gjensidige Forsikring. Endvidere har klager ikke fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov, hvorefter dækningen skal ske med det fulde beløb, som klager skønsmæssigt anslår til at være kr. 100.000. Forsikringen skal herefter udbetales."

Selskabet har den 1/2 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers advokat bestrider, at vores telefonnotat fra den telefoniske skadesanmeldelse den 4. juli 2017 skulle være en sandfærdig gengivelse af samtalen.

Grundet databeskyttelse har vi ikke længere telefonsamtalen opbevaret. Men vi kan gøre opmærksom på, at når en kunde henvender sig med en telefonisk skadesanmeldelse, så anlægges skaden med det samme i systemet, og vores medarbejder noterer de af forsikringstageren afgivne oplysninger samtidig med kundens henvendelse til os. Vi finder ikke grundlag for at skulle betvivle de oplysninger, som fremgår af systemnotatet, og som blev noteret samtidig med klagers anmeldelse.

Ved den telefoniske skadesanmeldelse oplyste klager, at han havde købt bilen med én nøgle. I tyverierklæringen ved skadesanmeldelsen oplyste klager, at han modtog to sæt nøgler ved køb af bilen, og at det var disse to nøgler, som blev indleveret til vores skadesafdeling i forbindelse med skadesanmeldelsen. Klager fastholdte denne forklaring overfor vores skadeskonsulent i telefonisk interview.

Klagers advokat oplyser på grundlag af bilag 10, at der skulle være bestilt en nøgle den 2. september 2014. Bilfabrikanten har i bilag F oplyst os, at der er fremstillet en ekstranøgle i 2012. Uanset om nøglen er fremstillet i 2012 eller 2014, så hersker der ingen tvivl om, at der er fremstillet i alt tre nøglesæt til den bortkomne bil. Dette må således lægges til grund; og i øvrigt må klagers advokats kommentarer forstås således, at han ikke er uenig i, at der er et tredje nøglesæt til bilen.

Klager kan ikke redegøre for det tredje nøglesæt, hvorfor det må lægges til grund, at der var et ekstra og tredje nøglesæt til bilen på skadestidspunktet.

Som redegjort for i vores svarskrift har de af klager to indleverede nøglesæt været anvendt henholdsvis den 18. april 2016 og 11. april 2017, hvilket vil sige henholdsvis femten og tre måneder inden det anmeldte tyveri. Der er således ikke grundlag for at tro på, at klager skulle have benyttet et af disse to nøglesæt aftenen inden det anmeldte tyveri, som ellers forklaret og efterfølgende fastholdt af klager over for vores skadeskonsulent.

Allerede med disse divergerende oplysninger, som vi også har redegjort for i vores svarskrift, er der rejst tvivl om, hvordan den anmeldte forsikringsbegivenhed egentlig skulle være sket, og derfor har klager ikke sandsynliggjort en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Klagers advokat påberåber sig dommen gengivet i U.2016.79/2V til støtte for, at der er sandsynliggjort en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Hertil bemærker vi, at landsretten på grundlag af en helt konkret bevisvurdering, og navnlig en vidneforklaring, fandt det godtgjort, at der var indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

I nærværende tilfælde er der intet vidne, som har forklaret at have bevidnet, at klagers bil skulle være blevet stjålet, og at der således var indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Allerede af den grund er ovennævnte dom ikke anvendelig til at fastslå, om klager var udsat for en forsikringsbegivenhed.

Klagers advokat påstår, at bilens værdi må ansættes til omkring kr. 80.000, i modsætning til vores vurdering på kr. 70.000. Vi fastholder, at værdien for den stjålne model ligger omkring kr. 70.000. Men såfremt nævnet lægger til grund, at værdien udgør omkring kr. 80.000, ændrer det efter vores vurdering ikke på, at bilen ikke kan betragtes som tyvetækkelig. Bilen er 10 år gammel, har ifølge klager kørt omkring 141.000 km, og bilen har farven rød. Disse forhold med lille motorstørrelse, højt kilometertal, farve og en væsentlig alder gør, at der er tale om en bil med lav værdi, som ikke er attraktiv at sælge helt eller delvist på det sorte (eller internationale) marked.

Det er ikke sandsynligt, at en gerningsmand vil anskaffe sig avanceret udstyr for at omgå startspærre, som derudover kræver et helt specifikt nøgleemne, der passer nøjagtigt til denne model, og derpå bruge bilen til selv at køre i. Gerningsmænd vil ikke have interesse heri, da bilens nummerplader vil være eftersøgt. Hvis en gerningsmand (løbende) skal anskaffe sig andre nummerplader, vil det også kræve uforholdsmæssigt meget arbejde for en bil med lav gensalgsværdi.

På dette grundlag finder vi det ikke sandsynligt, at bilen skulle være tyvetækkelig.

Klagers advokat påstår, at det er muligt med en jammer at hindre låsning af bilen samt omgå startspærren. Vores skadeskonsulent og taksator oplyser, at en jammer ikke kan omgå en startspærre og starte bilen.

Det kræver avanceret udstyr at sætte tænding på bilen og starte motoren. Det kan ikke lade sig gøre alene med en jammer. Eftersom bilen ikke var tyvetækkelig, finder vi det heller ikke sandsynligt, at en gerningsmand skulle have anskaffet sig avanceret udstyr til at omgå startspærren.

Klagers advokat påstår ligeledes, at det er muligt at anskaffe sig en Auto Key Programmer, og derpå programmere et tomt nøgleemne. Vores skadeskonsulent oplyser, at det kræver et nøjagtigt og originalt nøgleemne, som passer præcis til den stjålne bilmodel. Henset til bilens manglende tyvetækkelighed er det ikke sandsynligt, at en gerningsmand skulle have anskaffet sig avanceret udstyr og et helt identisk nøgleemne for at omgå bilens startspærre og omkode en ny nøgle.

Det er klager, som har fremsat et krav om forsikringsdækning, der skal sandsynliggøre, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted.

Der er som tidligere nævnt ikke spor efter et tyveri, i form af fx glasskår, ledningsstumper osv. Bilen er heller ikke tyvetækkelig, således at en gerningsmand skulle benytte avanceret udstyr til at omgå lås og startspærre. Klager har ej heller redegjort for det tredje nøglesæt, som findes til bilen. Endvidere er der ikke sammenhæng mellem klagers (første) forklaring om, at han benyttede bilen aftenen inden skadestidspunktet, og så at de to indleverede nøglesæt har været benyttet henholdsvis femten og tre måneder inden skadestidspunktet.

Af ovennævnte grunde skal vi fastholde efter en samlet vurdering, at det ikke er sandsynligt, at klager skulle have været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. I det hele henviser vi til vores svarskrift."

Til dette har klagerens advokat den 17/2 2019 til nævnet bl.a. anført:

"2.1 Ad de afgivne forklaringer
Af indklagedes duplik af den 1. februar 2019 (fremover duplik), s. 1 fremgår: 'Grundet databeskyttelse har vi ikke længere telefonsamtalen opbevaret'. Heraf fremgår, at det er ubestridt, at telefonsamtalen tidligere har været opbevaret.

Klager er bekendt med GDPR, art. 5, stk. 1, litra e, hvoraf fremgår, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, under forudsætning af, at der implementeres passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som denne forordning kræver for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Videre fremgår af GDPR, art. 6, stk. 1, at en behandling af persondata er lovlig, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål.

Indklagede har således under hele sagsforløbet haft muligheden for at indhente samtykke fra klager til fortsat at opbevare telefonsamtalen.

Det fremgår dog af Bilag 5, s. 1, at indklagedes klageansvarlige i stedet vælger ikke at besvare klagers henvendelse af den 18. november 2017 i mere end et halvt år, for efterfølgende at besvare henvendelsen den 7. august 2018. GDPR anvendes fra den 25. maj 2018, jf. GDPR, art. 99, stk. 2.

I perioden mellem den 18. november 2017 og den 25. maj 2018 kunne indklagede have indhentet klagers samtykke til den videre behandling af telefonsamtalen efter den 25. maj 2018, idet indklagede var bekendt med klagens indhold og anvendeligheden af telefonsamtalen i den videre sagsbehandling.

Indklagede vælger i stedet at slette samtalen efter den 25. maj 2018 for efterfølgende at anvende samtalen som en del af indklagedes argumentation i besvarelsen af klagers klage ved mail af den 7. august 2018, jf. Bilag 5.

Denne fremgangsmåde er klager absolut uforstående overfor, navnlig når det er et generelt princip ifølge GDPR, at behandling af personoplysninger kan ske for, at retskrav kan fastslås, gøres

gældende eller forsvares uanset om det er i forbindelse med en retssag eller en administrativ eller udenretlig procedure, jf. GDPR, præambelbetragtning 52, 65 og 111 såvel som GDPR, art. 9, stk. 2, litra f, GDPR, art. 17, stk. 3, litra e, GDPR, art. 18, stk. 1, litra c, GDPR, art. 18, stk. 2 og GDPR, art. 21, stk. 1.

På baggrund af:
- den uberettigede sletning af telefonsamtalen,
- den manglende udnyttelse af adgangen til at indhente klagers samtykke til telefonsamtalens videre databehandling samt
- den manglende imødekommelse af klagers opfordring på trods af, at imødekommelsen tidligere i sagsbehandlingsforløbet har været mulig,

må det herefter lægges til grund, at klager ikke ved den telefoniske skadeanmeldelse den 4. juli 2017 har oplyst, at han havde parkeret bilen aftenen forinden ca. kl. 21.30-22.00 eller, at klager havde købt bilen med én nøgle.

2.2 Ad antallet af nøgler
Det bestrides af klager, at der er et tredje nøglesæt til bilen.

Ved indklagedes fremlæggelse af Bilag F, kan det konstateres, at BMW har afgivet divergerende oplysninger, sml. Bilag 10 hvoraf fremgår, at der kun er fremstillet nøgler til den konkrete bil én gang den 2. september 2014, hvilket er inden klager havde købt bilen ifølge købskontrakten, jf. Bilag 1.

Der er således ifølge Bilag 10 ikke fremstillet en ekstranøgle (den tredje nøgle), idet der kun er fremstillet bilnøgler til den konkrete bil én gang.

Klager henholder sig til, argumentationen ifølge klage af den 31. august 2018, pkt. 2.3 'Ad antallet af nøgler'.

Særligt skal fremhæves AFF afgørelse af den 12. december 2011 i sag nr. 79.794 hvor føreren af den forsikrede bil, som ikke var identisk med ejeren af bilen, havde efterladt bilen ulåst med nøglen i tændingslåsen og med bilens motor i tomgang. Ejeren af bilen, som ligeledes var klager, kunne ikke tåle identifikation med føreren af bilen, hvorved nævnet fandt, at der var forsikringsdækning.

På samme vis kan klager ikke identificeres med tidligere led i ejerkæden vedrørende bilen og disse tidligere leds forsømmelser vedrørende antallet af nøgler og nøglehåndteringen i øvrigt. På denne baggrund er der således ikke grundlag for, at klager skulle have handlet groft uagtsomt.

Videre bemærker indklagede i duplikken, s. 2: 'Klager kan ikke redegøre for det tredje nøglesæt, hvorfor det må lægges til grund, at der var et ekstra og tredje nøglesæt til bilen på skadestidspunktet'.

Klager redegør ikke for det tredje nøglesæt, fordi det er klagers opfattelse, at det tredje nøglesæt ikke eksisterer og allerede på denne baggrund, er der intet yderligere at redegøre for.

2.3 Ad startspærre

18. 92831

I UfR 2016.79/2 V lægges der vægt på, at et vidne kunne se, at bilen blev stjålet på trods af, at bilen var udstyret med en startspærre, fordi vidnet objektivt kunne konstatere, at bilen blev stjålet. Forsikringsselskabet anlagde en hypotese om, at biler med startspærre ikke kan stjæles. Denne hypotese blev forkastet af Vestre Landsret.

Objektivt konstaterbare faktiske forhold vejer således tungere end hypoteser om, hvorvidt en bil med startspærre kan stjæles, jf. UfR 2016.79/2 V.

I nærværende sag er det et objektivt konstaterbart forhold, at biler med startspærre kan stjæles med en jammer eller en auto key programmer, som fremgår af Bilag 11 og Bilag 12. Til støtte herfor er videre fremhævet Bilag 7 og Bilag 8. Ligeledes er det et objektivt konstaterbart forhold, at ca. 25 % af alle biler i praksis bliver stjålet på trods af startspærre uden brug af bilnøgle, jf. Bilag 9.

Indklagede fremhæver i duplikken, s. 3, at indklagedes skadeskonsulent og taksator oplyser at, omgåelse af en startspærre ikke kan lade sig gøre alene med en jammer. Dette er dog i direkte modstrid med Rigspolitiets oplysninger vedrørende tyveri af biler med startspærre ifølge Bilag 7, s. 2, som Justitsministeriet ligeledes har valgt at henholde sig til, hvoraf fremgår: 'Rigspolitiet har derimod kendskab til tilfælde, hvor der ved brug af en såkaldt 'jammer' bliver begået tyveri af værdigenstande, der opbevares i biler med elektronisk låsesystem'.

Det bemærkes yderligere, at indklagedes henvisning til oplysninger fra indklagedes skadeskonsulent og taksator ikke ændrer ved, at disse udtalelser er udtalelser fra indklagede selv og på ingen måde udgør et objektivt bevis til støtte for indklagedes anbringender. Herved kan udtalelserne ikke tillægges bevismæssig værdi.

Forsikringsselskabet anlagde en hypotese om, at biler med startspærre ikke kan stjæles må derfor forkastes, jf. rationalet i UfR 2016.79/2 V.

At der ikke foreligger spor efter tyveri i form af glasskår, ledningsstumper osv. taler ligeledes for, at tyveriet må være sket med en jammer eller en auto key programmer, som notorisk ikke efterlader spor i form af glasskår, ledningsstumper osv.

Vedrørende bilens tyvetækkelighed er det allerede præciseret ved klagers supplerende bemærkninger af den 26. november 2018, at man som kriminel kan have andre hensigter med en stjålet bil end at sælge bilen.
…
Af duplikken, s. 2 fremgår: 'Hvis en gerningsmand (løbende) skal anskaffe sig andre nummerplader, vil det også kræve uforholdsmæssigt meget arbejde for en bil med lav gensalgsværdi'.

Af bekendtgørelse nr. 1643 af 17/12/2018 om registrering af køretøjer § 70, stk. 3 fremgår: 'Nummerplader skal være solidt monteret på køretøjet med henblik på at modvirke, at nummerplader tabes eller kan fjernes uden brug af værktøj. Nummerplader på person- og varebil, bortset fra nummerplader fra før den 1. april 1976 og historiske nummerplader, jf. § 75, skal fæstnes med mindst to skruer eller bolte. Skruer eller bolte må ikke anbringes på en sådan måde, at nummerpladens læselighed nedsættes. Der må ikke anvendes pynteskruer. Skruer og bolte skal være dækket af en fastsiddende hætte i samme farve som det sted på nummerpladen, hvor skruen eller bolten fæstnes. Hætten skal være så fastsiddende, at den kun kan fjernes ved brug af værktøj'.

For at fjerne en nummerplade skal man således fjerne to hætter, der kan fjernes ved brug af værktøj som eksempelvis en skruetrækker. Herefter skal der fjernes to skruer, som kan fjernes med samme skruetrækker. Det vil formegentlig højst tage et minut, hvorefter nummerpladen er stjålet. Det kræver således ikke uforholdsmæssigt meget arbejde at stjæle en nummerplade, når der er biler over alt i bymiljøer.

Konklusion
Der er en dækningsberettiget hændelse i form af et tyveri af køretøj med registreringsnummer … ifølge Skade nr.: …, som er dækket af den gyldige forsikringsaftale mellem [klageren] og Gjensidige Forsikring. Endvidere har klager ikke fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov, hvorefter dækningen skal ske med det fuld beløb, som klager skønsmæssigt anslår til at være kr. 100.000. Forsikringen skal herefter udbetales."

Hertil har selskabet den 22/3 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vores system gemmer telefonsamtaler i tre måneder, hvorefter de automatisk slettes grundet regler om databeskyttelse. Da telefonsamtalen således rutinemæssigt blev slettet, havde klagers advokat ikke bestridt sandfærdigheden i de notater, som blev gjort i vores system i forbindelse med den telefoniske skadesanmeldelse. Vi fastholder, at telefonnotaterne fra den telefoniske skadesanmeldelse afspejler den faktiske samtale og skadesanmeldelse.

På grundlag af de indhentede informationer fra bilfabrikanten og klagers tyverierklæring må det fortsat lægges til grund, at der var tre nøglesæt til bilen på skadestidspunktet, hvor klager ikke har redegjort for det tredje nøglesæt.

Klagers advokat påberåber sig Ankenævnssagen 79.794, hvor Ankenævnet kom frem til, at en bilejer ikke måtte tåle identifikation med førerens grove uagtsomhed, hvilket havde ført til biltyveri. I sagen forelå det bl.a. oplyst, at føreren havde forladt bilen med nøgle i tændingen for at hente sin dårligt gående hustru i bolig.

Noget lignende er ikke tilfældet i nærværende sag. Den af klagers advokat påberåbte sag vedrørende diskussion om ejer-/brugerforhold og identifikation har ikke relevans for, om klager har sandsynliggjort en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Klagers advokat påstår fortsat, at en jammer kan benyttes til omgåelse af bilens startspærre. Vi (heriblandt henholdsvis vores skadeskonsulent og taksator med mangeårig værkstedserfaring fra autoriseret BMW-værksted) fastholder, at omgåelse af bilens startspærre ikke kan lade sig gøre med en jammer. I øvrigt vedrører klagers advokats henvisning til udtalelse fra Rigspolitiet tyveri af værdigenstande opbevaret i bilen med elektronisk låsesystem; Rigspolitiet forholder sig ikke til omgåelse af startspærre og tyveri af bil.

Landsretsdommen gengivet i U.2016.79/2V beror på en konkret bevisvurdering, heriblandt syn og skøn. Vi henholder os fortsat til, at fabriksmonteret startspærre i betydelig grad vanskeliggør tyveri, hvilket også er udtrykt i Ankenævnets nyeste praksis desangående.

Klagers advokats argumentation omkring omgåelse af startspærre samt tyvetækkelighed føjer ikke nyt til sagen. Vi henviser derfor til vores tidligere skrivelser.

> I det hele fastholder vi, at klager ikke har sandsynliggjort en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Vi lægger vægt på, at der ikke er spor efter et tyveri i form af fx glasskår, ledningsstumper, spor osv., at der til bilen findes tre nøglesæt, hvoraf de to af klager indleverede (og ifølge klager eneste) nøglesæt senest har været anvendt henholdsvis femten og tre måneder inden det anmeldte tyveri, hvilket ikke stemmer overens med, at klager anmeldte, at han havde anvendt bilen aftenen forinden det anmeldte skadestidspunkt, samt at klager ikke har redegjort for det tredje nøglesæt."

Nævnet har fået forelagt parternes indlæg af 29/4 2019, 21/5 2019, 6/6 2019 og 19/6 2019, hvor parterne har gentaget deres anbringender. Nævnet har endvidere fået forelagt bilag fra sagen. Et uddrag heraf gengives i det følgende. Af selskabets notat fra klagerens telefoniske anmeldelse dateret 4/7 2017 fremgår bl.a.:

> "Ft. parkerede sin bil mellem 21.30-22.00. Da han kommer ned i morges er bilen væk. Ft. har købt bilen med 1 nøgle. Købt privat i april sidste år. Nøglen har kunden stadig."

Af klagerens skriftlige anmeldelse dateret 10/7 2017 fremgår bl.a.:

> "**Skadetilfældet**
> Dato: 04-07-17 Klokken (0-24) ca. 10:00 – 10:30
> …
> **nøgler**

Var der nøgler i køretøjet, da det blev stjålet ☐ Ja ☒ Nej	Hvor var nøglerne i køretøjet
Var køretøjet aflåst ☒ Ja ☐ Nej	Er der tidligere mistet nøgler til køretøjets nuværende låsesystem ☐ Ja ☒ Nej
Er der lavet nye nøgler ☐ Ja ☒ Nej	Af hvem

> **Diverse oplysninger**
> Vi vil gerne vide lidt om, hvor det stjålne køretøj har været i de sidste 3 måneder op til tyveriet
> Den har ikke været nogle specielle steder udover daglig kørsel og familiebesøg"

Af klagerens mail til selskabet dateret 3/8 2017 fremgår bl.a.:

> "Det var mig selv der parkerede bilen Dagen før den blev stjålet ved aften tiden Ca ved 19.00-20.00 tiden.
>
> Det var mig sammen med [mit familiemedlem] der opdagede at bilen var stjålet. Det var mig selv der kontaktede politiet via tlf på tlf nr ...
>
> Jeg fik 2 nøgler med der jeg købte bilen som er blevet afleveret til jer, og har aldrig mistet en nøgle eller fået lavet en ny eller ekstrs nøgle.
>
> Jeg har ikke bemærket nogle fejl på dens elektroniske system."

Af klagerens mail til selskabet dateret den 29/8 2017 fremgår bl.a.:

"Som jeg også sagde i telefonen kan min forklaring ikke være meget anderledes men nu er det et stykke tid siden så det er sku lidt svært for mig og komme tilbage på dagen før jeg opdagede min bil var blevet stjålet. Jeg husker stadig at jeg var ude og køre med den og kom hjem ved 19-20 tiderne dette er en meget standart tid for mig og komme hjem når jeg har været ude der jeg er med til at putte vores børn.

Men nu er jeg blevet lidt forvirret med om jeg var ude og køre med vores egen bil eller med min firma bil der jeg havde en firma bil på dette tidspunkt fra et [firma] som jeg var på … ugers praktik og dette sluttede den 06.07.2017. Og det der gør mig lidt forvirret nu er nemlig også at vi altså mig og min ægtefælle brugte ikke bilen så ofte der alle vores nærmeste bor rundt omkring os det er også dette der gør så vi ikke faktiks har lavet plan om at flytte selvom vi bor på … andel med 3 børn, det kan man også se på de km bilen har lavet i den tid vi har haft den at det ikke er mange km den har kørt. Jeg ved at bilen holdte der dagen før jeg opdagede den var væk der man ikke kan undgå og se den så snart du kommer ud af bygningens areal.den dag jeg opdagede den var væk skulle jeg bruge den der jeg skulle køre [mit familiemedlem] til … der han skulle rejse. Hvis jeg ellers skulle sige Hvornår jeg så har sidst kørt den kan jeg ikke huske det der vi ikke er nogle hverdags kørende på bilen.

Og har også snakket med en af mine bekendte som er mekaniker han siger at det er meget meget lille chance for at nøglen på en bwm kan lave fejl men det er jo elektronik i sidste ende."

Af rapport fra læsning af bilens nøgler dateret 20/7 2017 fremgår bl.a.:

Key # A

Transponder

UID: [redacted]

Key data

Key version: 8.2 **First registration:** 20.07.2006 **Last usage:** 11.04.2017, 17:15

Dynamic data

Mileage: 141880 km **Avg. daily distance:** 6310 **Fuel level:** 4 L

Coolant temperature: 94 C **Ambient temperature:** 11.0 C **Battery voltage:** 61.42 V

…

Key # B

Transponder

UID: [redacted]

Key data

Key version: 8.2 **First registration:** 20.07.2006 **Last usage:** 18.04.2016, 20:18

Dynamic data

Mileage: 132534 km **Avg. daily distance:** 5952 **Fuel level:** 6 L

Coolant temperature: 51 C **Ambient temperature:** 9.0 C **Battery voltage:** 61.42 V

22. 92831

Af svar fra BMW vedhæftet mail af 22/11 2018 fremgår bl.a.:

> "Description of your Request: Hvor mange nøgler er der blevet bestilt til dette stelnummer? Og hvilken ÅF har bestilt dem.
>
> Det är ÅF … som beställt denna nyckeln 14-09-02.
> …
> Någon mer informatiion får vi inte lämna ut så hoppas det hjälper er i ert ärende."

Af mail fra BMW til selskabet dateret 7/8 2018 fremgår bl.a.:

> "Der er bestilt 1 ekstra nøgle tilbage i 2012 men jeg kan ikke få oplyst hvem der har bestilt den. Der er altså 3 nøgler totalt til denne bil"

Af forsikringsbetingelserne ABD nr. 1.1 fremgår bl.a.:

> "**17. Omfang**
> Kaskoforsikringen dækker enhver skade, der påføres det sikrede køretøj. Ekstraudstyr, autoradioer, walkietalkies, biltelefoner, visir, spoilere og specialfælge der ikke er originaldele m.m., dækkes med maksimalt DKK 6.000 pr. skadebegivenhed, med mindre disse er anført på policens forside, og der er beregnet præmie herfor."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 4/7 2017, at hans bil – en BMW 116i, årgang 2006 – var blevet stjålet i løbet af natten. Klageren kræver, at selskabet udbetaler erstatning for bilen. Han har blandt andet anført, at bilen er blevet stjålet ved brug af en jammer eller en auto-key-programmer, at der kun findes de to nøgler til bilen, som han har afleveret til selskabet, at hans første forklaring om, at han kørte i bilen aftenen inden, bilen forsvandt, ikke kan lægges til grund, da han ændrede sin forklaring, før han blev klar over resultatet af udlæsningen af nøglerne, og at det kan lade sig gøre at stjæle en bil med startspærre.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Selskabet har henvist til, at klageren har ændret forklaring, at udlæsning af de to nøgler, som selskabet har modtaget, viser, at nøglerne senest er brugt 3 og 15 måneder, før bilen forsvandt, hvilket ikke stemmer overens med klagerens første forklaring om, at han kørte i bilen om aftenen den 3/7 2017, at BMW har registreret, at der er lavet tre nøgler til bilen, og at det ikke var tegn efter tyveri af bilen på parkeringspladsen. Selskabet har endvidere anført, at bilen henset til dens alder og værdi ikke er tyvetækkelig.

23. 92831

Af telefonnotat gjort af selskabet i forbindelse med klagerens telefoniske skadeanmeldelse den 4/7 2017 fremgår det, at "ft. parkerede sin bil mellem 21.30-22.00. Da han kommer ned i morges er bilen væk. Ft. har købt bilen med 1 nøgle. Købt privat i april sidste år. Nøglen har kunden stadig".

Af klagerens skriftlige skadeanmeldelse dateret 10/7 2017 fremgår det, at "den har ikke været nogle specielle steder udover daglig kørsel og familiebesøg".

Af klagerens mail til selskabet dateret 3/8 2017 fremgår det, at "det var mig selv der parkerede bilen dagen før den blev stjålet ved aften tiden ca. ved 19.00-20.00 tiden. Det var mig sammen med [mit familiemedlem] der opdagede at bilen var stjålet. Det var mig selv der kontaktede politiet via tlf på tlf nr ... Jeg fik 2 nøgler med der jeg købte bilen som er blevet afleveret til jer, og har aldrig mistet en nøgle eller fået lavet en ny eller ekstrs nøgle. Jeg har ikke bemærket nogle fejl på dens elektroniske system".

Af klagerens mail til selskabet dateret 29/8 2017 fremgår det, at "som jeg også sagde i telefonen kan min forklaring ikke være meget anderledes men nu er det et stykke tid siden så det er sku lidt svært for mig og komme tilbage på dagen før jeg opdagede min bil var blevet stjålet. Jeg husker stadig at jeg var ude og køre med den og kom hjem ved 19-20 tiderne dette er en meget standart tid for mig og komme hjem når jeg har været ude der jeg er med til at putte vores børn. Men nu er jeg blevet lidt forvirret med om jeg var ude og køre med vores egen bil eller med min firma bil der jeg havde en firma bil på dette tidspunkt fra et [firma] som jeg var på … ugers praktik og dette sluttede den 06.07.2017. Og det der gør mig lidt forvirret nu er nemlig også at vi altså mig og min ægtefælle brugte ikke bilen så ofte der alle vores nærmeste bor rundt omkring os det er også dette der gør så vi ikke faktiks har lavet plan om at flytte selvom vi bor på … andel med 3 børn, det kan man også se på de km bilen har lavet i den tid vi har haft den at det ikke er mange km den har kørt. Jeg ved at bilen holdte der dagen før jeg opdagede den var væk der man ikke kan undgå og se den så snart du kommer ud af bygningens areal. Den

dag jeg opdagede den var væk skulle jeg bruge den der jeg skulle køre [mit familiemedlem] til … der han skulle rejse. Hvis jeg ellers skulle sige Hvornår jeg så har sidst kørt den kan jeg ikke huske det der vi ikke er nogle hverdags kørende på bilen".

Af udtalelse fra BMW indhentet af klageren fremgår det, at " Det är ÅF … som beställt denna nyckeln 14-09-02".

Af udtalelse fra BMW indhentet af selskabet fremgår det, at "der er bestilt 1 ekstra nøgle tilbage i 2012 men jeg kan ikke få oplyst hvem der har bestilt den. Der er altså 3 nøgler totalt til denne bil".

Af rapport for udlæsning af to nøgler til bilen dateret den 20/7 2017 fremgår det, at den ene nøgle sidste gang blev brugt den 11/4 2017 kl. 17:15, og at den anden nøgle senest blev brugt den 18/4 2016 kl. 20:18.

Nævnet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der er en sådan usikkerhed om hændelsesforløbet i forbindelse med bilens forsvinden, at klageren ikke har bevist, at bilen forsvandt ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens første forklaring om, at han kørte i bilen om aftenen den 3/7 2017 – som blev noteret af selskabet den 4/7 2017 og bekræftet af klageren i mail af 3/8 2017 – er uforenelig med data udlæst fra de to nøgler, selskabet har fået fra klageren.

Nævnet har også lagt vægt på, at BMW har bekræftet, at der var lavet en ekstranøgle til bilen, og at oplysningerne indhentet af klageren om, at der skulle være lavet en nøgle den 2/9 2014 ikke er uforenelig med oplysningen indhentet af selskabet om, at der skulle eksistere tre nøgler til bilen, da bilen er fra 2006 og forventeligt blev leveret med mere end én nøgle fra fabrikken.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder klagerens betragtninger om, hvad en stjålet bil kan bruges til, de tekniske overvejelser om, hvorvidt det er muligt at stjæle en bil med en jammer eller en auto-key-programmer, og om hjemmel til at behandle en telefonsamtale i henhold til databeskyttelsesforordningen – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand